

Politik Bilim

Söz kitaplardan açılmışken...

Aykut Göker

<http://www.inovasyon.org>; hagoker@ttmail.com

Bu köşenin ilgi alanına giren politika konularında Türkiye’de yayımlanan kitaplar açısından 2009, galiba, zengin bir yıl olacak, demiştim ya; bunların birkaçından daha söz edeyim. İlgi alanınıza girenler bilgi dağarcığınızda bulunsun.

Ulusal yenilik sistemi öğrenmenin yer aldığı süreç, kurum ve alt sistemleri de kapsar. Bu sistemin isim babası Bengt-Åke Lundvall, ulusal yenilik sistemini, “*ekonomik yapı ve kurumsal oluşumların, araştırma ve keşifleri olduğu kadar öğrenmeyi de etkileyen yönleri ve bütün unsurları*” olarak tanımlıyor. Ona göre, “*üretim sistemi, pazarlama sistemi ve finans sistemi öğrenmenin yer aldığı alt sistemlerdir.*” Sâdece insanlar mı öğrenir; kurumlar öğrenmez mi? Ulusal yenilik sisteminde ‘**öğrenen kurumlar**’ kilit konumundadır. Doç. Dr. Bayla Altuğ’un (İstanbul Aydın Üniversitesi) **Uygulamacı Gözüyle Öğrenen Kurumlar** (g yayın grubu, 2009) başlıklı kitabı bu kavram konusunda hem konuyla ilgili öğrencilerin hem de üretim süreçlerinin yönetim kademelerinde yer alanların yararlanabilecekleri zengin bir bilgi yelpazesi sunuyor.

‘**Teknoloji yönetimi**’ sonuçta teknolojik bir yeniliğin ve bu yenilik yoluyla ekonomik ya da toplumsal bir faydanın ortaya konduğu bütün üretim süreçlerinde başarının olmazsa olmaz koşullarından biridir ve mutlaka edinilmesi gereken bir yetkinlik düzeyini ifade eder. TÜSİAD-Sabancı Üniversitesi Rekabet Forumu sitesinde **Türkiye’de Teknoloji Yönetiminin Analizi ve Gelişmesi İçin Öneriler** başlığını taşıyan ilgi çekici bir çalışma yer aldı. Prof. Dr. H. Ansal (Işık Üniversitesi), Doktora Adayı H. Aygören (ODTÜ ve Jonkoping International Business School, İsveç), Doktora Adayı B. Beyhan (ODTÜ), Prof. Dr. D. Çetindamar (Sabancı Üniversitesi), Dr. U. Ekmekçi (İTÜ) ve Prof. Dr. S.N. Wasti (ODTÜ) tarafından yapılan bu çalışma (Mayıs 2009), Türkiye’deki firmaların teknoloji yönetimi alanındaki yetenekleri, kapasiteleri, en çok üzerinde durdukları teknoloji yönetimi etkinlikleri ve sıklıkla kullandıkları araç ve teknikler konusunda bilgi sağlıyor. Aynı çalışmada, teknolojiden sorumlu yöneticilerin firmalardaki teknoloji yönetimi faaliyetlerinin örgütlenmesi ve teknoloji yönetimi araç ve tekniklerinin kullanımı gibi konularda ne kadar etkin olabildikleri de ortaya konmuş.

TÜBA’nın yayımladığı **Türkiye’de Üniversite Anlayışının Gelişimi (1861-1961)** başlıklı kitaptan daha önce söz etmiştim. Geçtiğimiz günlerde bunun II. cildi de yayımlandı: **Türkiye’de Üniversite Anlayışının Gelişimi II (1961-2007)**... Editörlüğünü Akademi Başkan Yardımcısı Prof. Dr. Tarık Çelik ve TÜBA Şeref Üyesi Prof. Dr. İlhan Tekeli’nin yaptığı bu ciltte, 1961-2007 yılları arasında yükseköğretim sisteminin geçirdiği aşamalar ele alınıyor; ayrıca, üniversite sistemimizin gelişimine katkıda bulunan kurumlar, üniversite dışında yürütülen ARGE faaliyetleri ve bunu destekleyen örnek kurumlar hakkında da bilgiler veriliyor. ‘Türkiye’de üniversite’ zâten bir kitabı başlı başına ilginç kılan bir konu. Bir de hiç unutmayalım, Lundvall’ın de bir makalesinde (2005) belirttiği gibi, “*üniversiteler, araştırma enstitüleri, teknoloji enstitüleri ve ARGE laboratuvarları yenilik sistemlerinin yapı taşlarındandır.*” Her iki cilde bu açıdan da göz atmakta yarar var.

Dr. Serdar Şahinkaya’nın **Gazi Mustafa Kemal ve Cumhuriyet Ekonomisinin İnşası** (ODTÜ Yayıncılık; Mayıs 2009) başlıklı kitabını umutlarımızı tazelemek için okumak gerek. En iyisi burada sözü Prof. Dr. Sinan Sönmez’e (Atılım Üniversitesi İktisat Bölüm Başkanı) bırakmak; diyor ki: “*Şahinkaya’nın çalışması öğretici olduğu kadar heyecan verici; milli*

iktisat ilkesi temelinde hızlı sanayileşmeyi ve bağımsız ekonominin oluşturulması sürecini zengin görsel belgelerle inceliyor ve yarınlar için umudun ve mücadelenin kapısını aralıyor.”

Orhan Bursalı'dan da önemli bir kitap var: **Bilgi Toplumu Sınıfı, Dünya ve İktidar Sorunu** (TÜBA Akademi Forumu: 58; Mayıs 2009)... Onu da ilerideki bir tarihte ayrıca ele alacağım.

CBT. 03 Temmuz 2009